জাহিৰুদ্দিন

বনাম

কে. ডি. ৰথী, কাৰখানা প্ৰৱন্ধক, মডেল মিলছ্ নাগপুৰ লিমিটেড।

১৯৬৫ চনৰ ২২ নৱেম্বৰ

(মুখ্য ন্যায়াধীশ পি. বি. গজেন্দ্ৰগড়কাৰ, ন্যায়াধীশ কে. এন. ৱাঞ্চু, ভি. ৰামাস্বামী আৰু পি. সত্যনাৰায়ণ ৰাজু)

কেন্দ্ৰীয় প্ৰদেশ আৰু বেৰাৰ ঔদ্যোগিক বিবাদ নিষ্পত্তি আইন, ১৯৪৭ (১৯৪৭ চনৰ ২৩ নং আইন), ধাৰা ১৬- ৰেহাই বলবৎ থকা সময়ত চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত – ৰেহাই প্ৰত্যাহাৰ- পুনৰ নিযুক্তিৰ বাবে শ্ৰম আয়ুক্তৰ ওচৰত আবেদন- যদিহে কৰিব পৰা যায়।

বম্বে ৰাজ্যই বম্বে সহায়ক উত্তৰ দায়িত্ব (বিশেষ বিধান) আইন, ১৯৫৮ৰ অধীনত এক অধিসূচনাৰ জৰিয়তে মিলক 'সহায়ক উত্তৰ দায়িত্ব' বুলি ঘোষণা কৰে আৰু ইয়াক কেন্দ্ৰীয় প্ৰদেশ আৰু বেৰাৰ ঔদ্যোগিক বিবাদ নিষ্পত্তি আইন, ১৯৪৭ ৰ ধাৰা ১৬ৰ প্ৰযোজ্যতাৰ পৰা ৰেহাই দিয়ে। ৰেহাই বলবৎ থকা সময়ছোৱাত মিলৰ আপীলকাৰী-কৰ্মচাৰীসকল কামৰ পৰা বিৰত আছিল আৰু অবৈধ ধৰ্মঘটত যোগদান কৰাৰ বাবে তেওলোকক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা হৈছিল। ৰেহাই প্ৰত্যাহাৰ কৰাৰ পিছত কৰ্মচাৰীসকলে শ্ৰম আয়ুক্তৰ সন্মুখত আবেদন দাখিল কৰি পূৰ্বৰ মজুৰিৰ সৈতে পুনৰ নিযুক্তিৰ দাবী জনায়। শ্ৰম আয়ুক্তই আবেদনৰ অনুমতি দিয়ে। মিলে ঔদ্যোগিক আদালতত পুণৰীক্ষণ আবেদনক অগ্ৰাধিকাৰ দিছিল যিটো অনুমতি দিয়া হৈছিল। কৰ্মচাৰীসকলে দাখিল কৰা লেখ আবেদনত উচ্চ ন্যায়ালয়ে ঔদ্যোগিক আদালতৰ এই তথ্য নিশ্চিত কৰিছিল যে কৰ্মচাৰী সকলৰ ধাৰা ১৬ৰ অধীনত আবেদন দাখিল কৰাৰ কোনো অধিকাৰ নাই আৰু তেওঁলোকে শ্ৰম আয়ুক্তৰ আগত দাখিল কৰা আবেদন সমূহ ৰক্ষণাবেক্ষণ যোগ্য নহয়। এই আদালতত আপীল কৰাত কোৱা হৈছিল যে:

উচ্চ ন্যায়ালয়ে আবেদন সমূহ ৰক্ষণাবেক্ষণ যোগ্য নহয় বুলি ধৰিলৈ ভুল কৰিছিল।

অন্যায়ভাৱে চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিলে পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাৰ অধিকাৰ কেন্দ্ৰীয় প্ৰদেশ আৰু বেৰাৰ ঔদ্যোগিক বিবাদ নিষ্পত্তি আইনৰ ১৬ নং ধাৰাত বিদ্যমান আছিল । চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত হোৱা কৰ্মচাৰীক পুনৰ নিযুক্তি দিবলৈ ১৬ নং ধাৰাৰ অধীনত আদালতৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে কিন্তু ইয়াৰ দ্বাৰা কোনো অধিকাৰ সৃষ্টি নহয়। বম্বে সহায়ক উত্তৰ দায়িত্ব(বিশেষ বিধান) আইনৰ অধীনত জাৰি কৰা অধিসূচনাৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা ৰেহাইৰ প্ৰভাৱ, অধিকাৰ ধ্বংস কৰা নহয় বৰঞ্চ সেই অধিকাৰ বলবৎ কৰাৰ বাবে ৰেহাই বলবৎ থকা সময়ছোৱাত ১৬ নং ধাৰাত নিৰ্ধাৰিত প্ৰতিকাৰ স্থগিত ৰখা। চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা কৰ্মচাৰীয়ে এই অধিকাৰ বলবৎ কৰিব পাৰে যদিহে তেওঁ চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত হোৱাৰ তাৰিখৰ পৰা ছমাহৰ ভিতৰত আবেদন কৰে। [৬৬৮ ই]

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: দেৱানী আপীল নং: ১৫৬/১৯৬৫।

বিশেষ দেৱানী আবেদন নং: ৩১৫/১৯৬২ ত বম্বে উচ্চ ন্যায়ালয় (নাগপুৰ বিচাৰ পীঠ)ৰ ১৯৬৩ চনৰ ১২ আগষ্ট তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা বিশেষ অনুমতিৰ দ্বাৰা কৰা আপীল ।

ভি. পি. সাথে আৰু এ. জি. ৰত্নপাৰ্খী, আপীলকাৰীৰ বাবে।

এম. এন. ফাডকে, জে. বি. দাদাচাঞ্জি, অ'. চি. মাথুৰ আৰু ৰবিন্দৰ নাৰায়ণ, "উত্তৰদাতা নং ১ আৰু ৩ ৰ বাবে।

এন. এছ. বিন্দ্ৰা আৰু বি. আৰ. জি. কে. আচাৰ, প্ৰতিবাদীনং ৪ৰ বাবে।

আদালতৰ ৰায়দান ন্যায়াধীশ সত্যনাৰায়ণ ৰাজুৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা হৈছিল।

বম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে নাগপুৰৰ ৰাজ্যিক ঔদ্যোগিক আদালতৰ আদেশ বাতিল কৰিবলৈ সংবিধানৰ ২২৬ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত

উৎপ্ৰেষণ লেখ জাৰি কৰা আবেদন খাৰিজ কৰা ৰায়ৰ বিৰুদ্ধে বিশেষ অনুমতিৰ দ্বাৰা কৰা আবেদনৰ দ্বাৰা এই আপীলৰ উদ্ভৱ হৈছিল।

আপীলত উত্থাপিত প্ৰশ্নসমূহৰ সঠিক মূল্যায়ণৰ বাবে বস্তুগত তথ্যসমূহ উল্লেখ কৰাটো প্ৰয়োজনীয় হ’ব। মডেল মিলছ, নাগপুৰ (ইয়াৰ পিছত মিলছ বুলি কোৱা হ’ব) ভাৰতীয় কোম্পানী আইনৰ অধীনত নিগমিত এটা ৰাজহুৱা সীমিত কোম্পানী আছিল। ১৯৫১ চনৰ ১৮ জুলাইত উদ্যোগ (উন্নয়ন আৰু নিয়ন্ত্ৰণ) আইন, ১৯৫১ৰ ১৮ ক ধাৰাত প্ৰদান কৰা ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰি, কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে মিলসমূহৰ পৰিচালনাৰ দায়িত্ব লয় আৰু তৃতীয় প্ৰতিবাদী কমিলৰ অনুমোদিত নিয়ন্ত্ৰক হিচাপে নিযুক্তি দিয়ে। ১৯৬০ চনৰ ২৫ মাৰ্চত বোম্বে ৰাজ্যই (বৰ্তমান মহাৰাষ্ট্ৰ ৰাজ্য) বম্বে সহায়ক উত্তৰ দায়িত্ব (বিশেষ বিধান) আইন, ১৯৫৮ (ইয়াৰ পিছত বোম্বাই আইন বুলি কোৱা হ’ব)ৰ ৩ আৰু ৪ নং ধাৰাত প্ৰদান কৰা ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰি মিল সমূহক এবছৰৰ বাবে অৰ্থাৎ ১৯৬০ চনৰ ২৬ মাৰ্চৰ পৰা আৰাম্ভ কৰি ১৯৬১ চনৰ ২৫ মাৰ্চত শেষ হোৱাকৈ "সহায়ক উত্তৰ দায়িত্ব" বুলি ঘোষণা কৰা এখন অধিসূচনা আৰম্ভ কৰা হৈছিল। সংশ্লিষ্ট সময়ত আঠ জন আপীলকাৰী মিলৰ স্থায়ী কৰ্মচাৰী আছিল। তেওঁলোকক "কৰ্মচাৰী'' বুলি কোৱাটো সুবিধাজনক হ'ব। ১৯৬০ চনৰ ১৫ ডিচেম্বৰত যেতিয়া বম্বেৰ অধীনত ৰাজ্য চৰকাৰে দিয়া অধিসূচনা আইন বলবৎ আছিল, কৰ্মচাৰী সকলে কামৰ পৰা বিৰত আছিল। তাৰ পিছত ১ম প্ৰতিবাদী অৰ্থাৎ মিলৰ কাৰখানা প্ৰৱন্ধকে "অবৈধ ধৰ্মঘট"ত যোগদান কৰাৰ বাবে কৰ্মচাৰী সকলক কিয় সেৱাৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিব নালাগে তাৰ কাৰণ দেখুৱাবলৈ জাননী জাৰি কৰিছিল। ১৯৬১ চনৰ ৬ জানুৱাৰীত কাৰখানা প্ৰৱন্ধকে কৰ্মচাৰী সকলক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা বুলি এক আদেশ প্ৰদান কৰে। ১৯৬১ চনৰ ১২ জানুৱাৰীত কৰ্মচাৰী সকলে বম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ত কৰ্মচাৰী সকলক পুনৰ সেৱাত নিযুক্তি দিয়াৰ নিৰ্দেশ দিয়াৰ বাবে পৰমাদেশ লেখ আবেদন দাখিল কৰে। ১৯৬১ চনৰ ৪ এপ্ৰিলত কেন্দ্ৰীয় প্ৰদেশ আৰু বেৰাৰ ঔদ্যোগিক বিবাদ নিষ্পত্তি আইন (১৯৪৭ চনৰ ২৩ নং আইন) (ইয়াৰ পিছত ৰাজ্যিক আইন বুলি কোৱা হ'ব)ৰ ১৬ নং ধাৰাৰ অধীনত মিলক ৰেহাই

দিয়া হৈছিল। ১৯৬১ চনৰ ২৫ এপ্ৰিলত কৰ্মচাৰী সকলে সহকাৰী শ্ৰম আয়ুক্তৰ আগত আবেদন দাখিল কৰি পূৰ্বৰ মজুৰীৰ সৈতে পুনৰ নিযুক্তিৰ দাবী জনায়। উচ্চ ন্যায়ালয়ে কৰ্মচাৰী সকলে দাখিল কৰা লেখ আবেদন, প্ৰয়োজন হ'লে নতুন আবেদন দাখিল কৰাৰ স্বাধীনতা দি খাৰিজ কৰে, যিহেতু তেওঁলোকে পুনৰ নিযুক্তিৰ সকাহৰ বাবে কৰা আবেদনৰ বিৰুদ্ধে সহকাৰী শ্ৰম আয়ুক্তৰ সন্মুখত গোচৰ চলাইছিল । ১৯৬১ চনৰ ২৯ ছেপ্টেম্বৰৰ আদেশত আৰু তেওঁৰ আদেশৰ দ্বাৰা সহকাৰী আয়ুক্তই কৰ্মচাৰী সকলে দাখিল কৰা আবেদন সমূহৰ অনুমতি দিছিল। তেওঁৰ মতে যিহেতু কোনো অবৈধ ধৰ্মঘট হোৱা নাই সেয়েহে চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ নিৰ্দেশ অস্থায়ী আৰু ইয়াক আঁতৰাই ৰখা উচিত। তেওঁ কৰ্মচাৰী সকলক পূৰ্বৰ মজুৰীৰ সৈতে পুনৰ নিযুক্তি দিব লাগে বুলি নিৰ্দেশ দিছিল। সহকাৰী আয়ুক্তই গৃহীত কৰা আদেশৰ বিপৰীতে মিলটোৱে ৰাজ্যিক ঔদ্যোগিক আদালতত পুনৰীক্ষণৰ আবেদন দাখিল কৰিছিল। ১৯৬২ চনৰ ১৬ ফেব্ৰুৱাৰীৰ আদেশৰ জৰিয়তে ঔদ্যোগিক আদালতে সহকাৰী আয়ুক্তৰ সন্মুখত কৰা আবেদন সমূহৰ ক্ষণাবেক্ষণ যোগ্য নহয় বুলি ভিত্তি কৰি মিলটোৱে দাখিল কৰা পুনৰীক্ষণ আবেদন সমূহৰ অনুমতি দিছিল। যোগ্যতাৰ ওপৰত ঔদ্যোগিক আদালতে সহকাৰী আয়ুক্তৰ সৈতে সহমতত উপনীত হৈছিল যে কোনো অবৈধ ধৰ্মঘট হোৱা নাছিল। ঔদ্যোগিক আদালতৰ নিৰ্দেশত ক্ষুব্ধ হৈ কৰ্মচাৰী সকলে সংবিধানৰ ২২৬ আৰু ২২৭ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত কাৰখানাটোৰ প্ৰৱন্ধকে গৃহীত কৰা চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ বাতিল কৰাৰ বাবে উৎপ্ৰেষণ লেখ জাৰি কৰাৰ বাবে আবেদন দাখিল কৰে আৰু পূৰ্বৰ মজুৰীৰ সৈতে তেওঁলোকক পুনৰ নিযুক্তিৰ নিৰ্দেশনা দিবলৈ আবেদন দাখিল কৰে । ১৯৬৩ চনৰ ১২ আগষ্টৰ ৰায়দানৰ দ্বাৰা উচ্চ ন্যায়ালয়ে লেখ আবেদন খাৰিজ কৰে।

উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰায় দিছে যে পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাৰ অধিকাৰ সাধাৰণ আইনৰ অধীনত এজন কৰ্মচাৰীৰ বাবে উপলব্ধ অধিকাৰ নহয় আৰু পুনৰ নিযুক্তিৰ সকাহ এটা বিশেষ অধিকাৰ যিটো ৰাজ্যিক আইনৰ ১৬ নং ধাৰাৰ অধীনত এজন কৰ্মচাৰীক প্ৰদান কৰা হৈছে। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ মতামতত ধাৰা

১৬ৰ অধীনত সকাহ দাবী কৰাৰ এটা অত্যাৱশ্যকীয় পূৰ্ব চৰ্ত হ'ল যে তেওঁ এনে এটা উদ্যোগৰ কৰ্মচাৰী হব লাগিব যাৰ বাবে সেই ধাৰা প্ৰযোজ্য আৰু যাৰ ক্ষেত্ৰত ধাৰা ১৬(১)ৰ অধীনত অধিসূচনা জাৰি কৰা হৈছে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছে কাৰণ ৰাজ্য চৰকাৰে মিলক ৰাজ্যিক আইনৰ ১৬ নং ধাৰাৰ অধীনত পৰিচালনাৰ পৰা ৰেহাই দিয়াৰ অধিসূচনা জাৰি কৰিছিল আৰু এই ৰেহাই ১৯৬১ চনৰ ৪ এপ্ৰিলতহে প্ৰত্যাহাৰ কৰা হৈছিল কিন্তু ১৯৬১ চনৰ ৬ জানুৱাৰীত কৰ্মচাৰী সকলক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা হৈছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ মতামত অনুসৰি আইনখনৰ ১৬ নং ধাৰা প্ৰযোজ্য নোহোৱাৰ বাবে, অন্যায় হ'লেও কৰ্মচাৰী সকলক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাটোৱে তেওঁলোকক পুনৰ নিযুক্তিৰ দাবী কৰাৰ অধিকাৰ দিয়া নাছিল আৰু অন্যথা ৰাজ্যিক আইনৰ ১৬ নং ধাৰাক পুৰ্ব দৃষ্টি সম্পন্ন কাৰ্য্যকলাপ প্ৰদান কৰা যিটো ১৯৬১ চনৰ ৪ এপ্ৰিলৰ পৰা ৰেহাই প্ৰত্যাহাৰ কৰাৰ কাৰণে মিলৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্যহৈ পৰিছিল ফলত উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰাজ্যিক ঔদ্যোগিক আদালতৰ এই তথ্য নিশ্চিত কৰে যে ৰাজ্যিক আইনৰ ১৬ নং ধাৰাত কৰ্মচাৰী সকলৰ আবেদন দাখিল কৰাৰ কোনো অধিকাৰ নাছিল আৰু সহকাৰী আয়ুক্তৰ আগত তেওঁলোকে দাখিল কৰা আবেদন সমূহ ৰক্ষণাবেক্ষণ যোগ্য নাছিল।

কৰ্মচাৰী সকলৰ হৈ ভি. সাথে ডাঙৰীয়াই দাবী কৰিছিল যে যদিও উদ্যোগটোক আইনখনৰ ১৬ নং ধাৰাকে ধৰি কিছুমান ধাৰা পৰিচালনাৰ পৰা ৰেহাই দিয়া হৈছিল, আপীলকাৰী সকলক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ তাৰিখত ইয়াৰ সৈতে জড়িত বৰ্তমানৰ এটা ঔদ্যোগিক বিবাদ আছিল ১৯৬১ চনৰ ৪ এপ্ৰিলত কৰ্মচাৰী আৰু মিলৰ মাজত হোৱা এটা ঔদ্যোগিক বিষয়ক লৈ যেতিয়া ৰাজ্যিক আইনৰ ১৬ নং ধাৰা পৰিচালনাৰ পৰা মিলৰ পক্ষত ৰেহাই প্ৰত্যাহাৰ কৰা অধিসূচনা চৰকাৰে জাৰি কৰিছিল, যে যি তাৰিখে কৰ্মচাৰী সকলে ধাৰা ১৬ৰ অধীনত শ্ৰম আয়ুক্তৰ আগত আবেদন দাখিল কৰিছিল, সেই ধাৰাত প্ৰদান কৰা ছমাহৰ সময় সীমা পাৰ হোৱা নাছিল আৰু সেয়েহে কৰ্মচাৰী সকলে ধাৰা ১৬ৰ বিধান সমূহ আৰোপ কৰি পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰিব পাৰিব। মিলৰ হৈ

বিদ্বান অধিবক্তা শ্ৰী যুত ফাডকে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায় আৰু ইয়াৰ সিদ্ধান্ত লোৱা কাৰণ সমূহৰ সমৰ্থন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল।

এই আবেদনত নিৰ্ণয়ৰ বাবে উত্থাপিত প্ৰশ্ন সমূহ হ'ল-

১) চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা কৰ্মচাৰীৰ পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাৰ অধিকাৰ, উপযুক্ত ক্ষেত্ৰত, ৰাজ্য আইনৰ ১৬ নং ধাৰাত আছে নে নাই ?

২) কৰ্মচাৰী সকলক সেৱাৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ তাৰিখত ৰাজ্য চৰকাৰে উদ্যোগটোক ১৬ নং ধাৰা পৰিচালনাৰ পৰা ৰেহাই দিছিল নেকি, তেওঁলোকৰ পুনৰ নিযুক্তিৰ বাবে আবেদন কৰাৰ অধিকাৰ নাইকিয়া হৈ গৈছিল নেকি?

ওপৰৰ প্ৰশ্ন সমূহৰ সঠিক নিৰ্ণয়ৰ বাবে বিধিগত বিধান সমূহৰ উল্লেখ কৰাটো প্ৰয়োজনীয়। ১৯৪৭ চনৰ ২ জুনত ৰাজ্যিক আইনখন আইনত পৰিণত হয়। ৰাজ্যিক আইনৰ ১৫ নং ধাৰাৰ অধীনত ৰাজ্য চৰকাৰক যি কোনো ব্যক্তিক ৰাজ্যৰ বাবে শ্ৰম আয়ুক্ত হিচাপে নিযুক্তি দিয়াৰ ক্ষমতা প্ৰদান কৰা হৈছে আৰু তেওঁক শ্ৰম আয়ুক্তৰ সকলো বা যি কোনো ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰিব পাৰিব। এতিয়া সংশ্লিষ্ট তাৰিখত ৰাজ্যিক আইনখনৰ ১৬ নং ধাৰাত তলত দিয়া ধৰণে উল্লেখ আছিল। এতিয়া ৰাজ্যিক আইনখনৰ ১৬ নং ধাৰা সংশ্লিষ্ট তাৰিখত তলত দিয়া ধৰণে প্ৰদান কৰা হৈছে:

"(১) য'ত ৰাজ্য চৰকাৰে অধিসূচনাৰ জৰিয়তে" নিৰ্দেশ দিয়ে যে, শ্ৰম আয়ুক্তৰ সাধাৰণ ভাৱে যি কোনো উদ্যোগত বা যি কোনো স্থানীয় অঞ্চলত কাম কৰা কৰ্মচাৰীক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা, আঁতৰোৱা বা নিলম্বন কৰা সম্পৰ্কীয় ঔদ্যোগিক বিবাদৰ সিদ্ধান্ত লোৱাৰ ক্ষমতা থাকিব।

(২) উদ্যোগত কাম কৰা যিকোনো কৰ্মচাৰী, উপ-ধাৰা (১)ৰ অধীনত অধিসূচনাত প্ৰদান কৰা ধৰণে চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত, চাকৰি চ্যুতি, আঁতৰোৱা বা নিলম্বনৰ তাৰিখৰ পৰা ছমাহৰ ভিতৰত পুনৰ নিযুক্তি আৰু মজুৰি হেৰুৱাৰ ক্ষতিপূৰণ প্ৰদানৰ বাবে শ্ৰম আয়ুক্তৰ ওচৰত আবেদন কৰিব।

তাৰ পিছত শ্ৰম আয়ুক্তই ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা বিভিন্ন ক্ষমতা উপ-ধাৰা (৩)ত উল্লেখ কৰা হৈছে: "এনে আবেদন লাভ কৰাৰ পিছত যদি শ্ৰম আয়ুক্তই নিৰ্ধাৰিত অনুসন্ধানৰ পিছত এই আইনৰ যি কোনো বিধান উলংঘা কৰা বা স্থায়ী আদেশৰ উলংঘা কৰা বুলি বিবেচনা কৰে তেন্তে তেওঁ নিৰ্দেশ দিব পাৰে যে কৰ্মচাৰী জনক তৎক্ষণাত বা এটা নিৰ্দিষ্ট তাৰিখৰ ভিতৰত পুনৰ সংস্থাপন দিয়া হ'ব আৰু চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ তাৰিখৰ পৰা শ্ৰম আয়ুক্তৰ আদেশৰ তাৰিখলৈকে গোটেই সময়ছোৱাৰ বাবে ধন পৰিশোধ কৰা হব"।

১৯৫১ চনৰ ২২ ফেব্ৰুৱাৰীৰ অধিসূচনাৰ জৰিয়তে ১৯৫১ চনৰ ১ মাৰ্চৰ পৰা কাৰ্যকৰী হোৱাকৈ বস্ত্ৰ উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত ১৬ নং ধাৰা প্ৰযোজ্য কৰাটো সাধাৰণ কথা। এইদৰে ধাৰা ১৬ৰ বিধান সমূহ ১৯৬০ চনৰ ২৫ মাৰ্চ, ১৯৬০ লৈকে মিলৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য আছিল যি তাৰিখত ৰাজ্য চৰকাৰে বম্বে আইনৰ ধাৰা ৩ আৰু ৪ৰ অধীনত প্ৰদান কৰা ক্ষমতা ব্যৱহাৰ কৰি মিলক ‘সহায়ক উত্তৰ দায়িত্ব’ বুলি ঘোষণা কৰি এখন অধিসূচনা জাৰি কৰিছিল। অধিসূচনাখনত নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল যে ৰাজ্যিক আইনৰ ১৬ নং ধাৰা আৰু ঔদ্যোগিক বিবাদ আইন (১৯৪৭ চনৰ চতুৰ্দশ)ৰ পঞ্চম অধ্যায়ৰ বিধান (ছুটী আৰু চাকৰি চ্যুতি) মিলৰ ক্ষেত্ৰত ৰেহাই পাব বুলি প্ৰযোজ্য নহ’ব। এই অধিসূচনা ১৯৬১ চনৰ ৮ মাৰ্চত আৰু এবছৰৰ বাবে ৰাজ্য চৰকাৰে বৃদ্ধি কৰিছিল । ১৯৬১ চনৰ ৪ এপ্ৰিল তাৰিখে পৰৱৰ্তী সময়ত বম্বে ৰাজ্যই জাৰি কৰা এক অধিসূচনাত পূৰ্বৰ অধিসূচনাখন ৰাজ্যিক আইনৰ ১৬ নং ধাৰাটোৰ সৈতে জড়িত ৰেহাই প্ৰত্যাহাৰ কৰি সংশোধন কৰা হৈছিল।

১৯৬০ চনৰ ১৫ ডিচেম্বৰত অবৈধ ধৰ্মঘটত কৰ্মচাৰী সকলে অংশ গ্ৰহণ কৰাৰ অভিযোগ উত্থাপন হৈছিল আৰু ১ম প্ৰতিবাদীয়ে ১৯৬১ চনৰ ৬ জানুৱাৰীত আৰু তেওঁৰ আদেশ অনুসৰি কৰ্মচাৰী সকলক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিছিল। ১৯৬০ চনৰ ২৫ মাৰ্চৰ পৰা ১৯৬১ চনৰ ৪ এপ্ৰিলৰ মাজৰ সময়ছোৱাত এই ৰেহাই বলবৎ থকাৰ সময়ছোৱাত মিলে কৰ্মচাৰী সকলৰ

বিৰুদ্ধে অভিযোগ গঠন কৰিছিল আৰু পৰৱৰ্তী সময়ত চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ গৃহীত কৰিছিল।

মিলৰহে বিদ্বান অধিবক্তাই দাখিল কৰিছে যে এজন কৰ্মচাৰীৰ পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাৰ অধিকাৰ ৰাজ্যিক আইনৰ ১৬ নং ধাৰাত প্ৰদান কৰা হৈছে আৰু যিহেতু কৰ্মচাৰী সকলৰ হাতত থকা তথ্যগত তাৰিখত মিলক সেই ধাৰাটোৰ বিধানৰ পৰা ৰেহাই দিয়া হৈছিল গতিকে কৰ্মচাৰীৰ পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাৰ কোনো অধিকাৰ নাই। ১৯৪৭ চনৰ ১ এপ্ৰিলৰ পৰা ঔদ্যোগিক বিবাদ আইন (১৯৪ ৭ৰ চতুৰ্দশ) বলবৎ হয়। আমাৰ বৰ্তমানৰ উদ্দেশ্যৰ বাবে চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা কৰ্মচাৰীক পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাৰ অধিকাৰ কেন্দ্ৰীয় আইনখন আইনত পৰিণত হোৱাৰ আগতেই আছিল নেকি সেইটো বিবেচনা কৰাটো প্ৰয়োজনীয় নহয়। চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা কৰ্মচাৰীক প্ৰত্যক্ষভাৱে পুনৰ নিযুক্তি দিয়াৰ বাবে ঔদ্যোগিক ন্যায়াধিকৰণৰ অধিকাৰৰ বিষয়ে প্ৰশ্নটো ফেডাৰেল আদালতৰ সন্মুখত পশ্চিম ভাৰতীয় অটোম'বাইল সংস্থা বনাম ঔদ্যোগিক গোচৰত ন্যায়াধিকৰণ, বম্বে(') ত ১৯৪৯ চনৰ আগতেই উত্থাপন কৰা হৈছিল। সেই গোচৰত ফেডাৰেল আদালতে ঔদ্যোগিক ন্যায়াধিকৰণৰ ক্ষমতাৰ প্ৰশ্নটো ইয়াৰ সকলো দিশতে বিবেচনা কৰিছিল আৰু নিয়োগকৰ্তাৰ যুক্তি এই ভিত্তিত নাকচ কৰিছিল যে পুনৰ নিযুক্তিৰ নিৰ্দেশ দিয়াৰ অধিকাৰ থকা ন্যায়াধিকৰণক বিনিয়োগ কৰাটো দুজন ব্যক্তিৰ মাজত চুক্তি কৰাৰ কৰ্তৃত্ব দিয়াৰ সমান যেতিয়া তেওঁলোকৰ এজনে নিয়োগৰ চুক্তি কৰিবলৈ একেবাৰেই ইচ্ছুক নহয়। এই যুক্তিয়ে, "সত্যটোক উপেক্ষা কৰে" যে যেতিয়া শ্ৰমিক সংঘ বা শ্ৰমিক সংঘৰ অনুৰোধত কোনো ব্যক্তিৰ নিয়োগৰ বিষয়ে বিবাদৰ সৃষ্টি হয়, আৰু কোনো নিৰ্দিষ্ট ব্যক্তিৰ নিয়োগৰ বিৰুদ্ধে আপত্তি কৰে, তেতিয়া ঔদ্যোগিক বিবাদৰ সংজ্ঞাই সেই দুয়োটা গোচৰ সামৰি ল'ব। প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰতে নিয়োগকৰ্তাই ব্যক্তি জনক নিয়োগ বা নিয়োগ নকৰাৰ নিৰ্দেশ দিয়াৰ অধিকাৰ ন্যায়াধিকৰণৰ থাকিব"। ফেডাৰেল আদালতে লগতে কয় যে :

"এই বিবাদসমূহ 'ঔদ্যোগিক বিবাদ' অভিব্যক্তিটোৰ সংজ্ঞাৰ সৈতে সামৰি লোৱা হৈছে, যত ঔদ্যোগিক ন্যায়াধিকৰণৰ অধিকাৰ ক্ষেত্ৰৰ পৰা পুনৰ নিযুক্তিৰ ৰায়ক বাদ দিয়াৰ কোনো যুক্তিসংগত ভিত্তি দেখা নাযায়।"

প্ৰায় দুটা দশক ধৰি ফেডাৰেল আদালতৰ সিদ্ধান্ত প্ৰশ্ন বিহীন ভাৱে গ্ৰহণ কৰা হৈছে। গতিকে যি কোনো প্ৰকাৰে ঔদ্যোগিক বিবাদ আইন, ১৯৪৭ৰ পিছত চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা কৰ্মচাৰীয়ে উপযুক্ত গোচৰত পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাৰ অধিকাৰ লাভ কৰিছে। নিঃসন্দেহে এইটো সত্য যে কেন্দ্ৰীয় আইনৰ অধীনত পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাৰ অধিকাৰ সেই বিধিখনে নিৰ্ধাৰণ কৰা ধৰণে বলবৎ কৰিব লাগিব, আনহাতে ৰাজ্যিক আইনৰ অধীনত উপযুক্ত চৰকাৰৰ হস্তক্ষেপ অবিহনে পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাটো এজন কৰ্মচাৰীৰ বাবে মুকলি হব। ইয়াৰ ফলত কোনো পাৰ্থক্য নাথাকিব।

যুক্তি দিয়া হৈছিল যে বোম্বাই ৰাজ্যই মিলক সহায়ক উত্তৰ দায়িত্ব বুলি ঘোষণা কৰাৰ সময়ত প্ৰদান কৰা ৰেহাইৰ কাৰণে কৰ্মচাৰী সকলৰ ওপৰত জমা হোৱা বা ৰেহাইৰ সময়ছোৱাত মিলৰ দ্বাৰা বহন কৰা অধিকাৰ আৰু বাধ্যবাধকতা বাতিল কৰা হৈছিল। ইয়াৰ ফলত এই প্ৰশ্নৰ উত্থাপন হয় যে বোম্বাই ৰাজ্যই প্ৰদান কৰা ৰেহাইৰ আইনী প্ৰভাৱকি হ'ব। বোম্বাই ৰাজ্যই জাৰি কৰা অধিসূচনাৰ চৰ্ত সমূহ তলত উল্লেখ কৰা ধৰণৰ :

" ইয়াৰ দ্বাৰা বম্বে চৰকাৰে নিৰ্দেশ দিছিল যে উক্ত সকাহৰ উদ্যোগৰ সৈতে সম্পৰ্ক আৰু উক্ত এবছৰৰ সময় সীমাৰ ক্ষেত্ৰত, যাৰ সহায়ক উত্তৰ দায়িত্ব সংস্থাটো তেনেদৰেই চলি থাকে, (১) ধাৰা ১৬, ৩১ আৰু ৩৭, ধাৰা ৪০ (যি দূৰলৈকে ই লক-আউটৰ সৈতে জড়িত) আৰু ধাৰা ৫১ আৰু ধাৰা ৬১ [ই দফা (খ) আৰু (গ)ৰ সৈতে জড়িত কেন্দ্ৰীয় প্ৰদেশ আৰু বেৰাৰ ঔদ্যোগিক বিবাদ নিষ্পত্তিৰ নিয়মৰ ৩৬ নং নিয়ম, ১৯৪৯] কেন্দ্ৰীয় প্ৰদেশ আৰু বেৰাৰ আইন ১৯৪৭ ৰ ২৩ নং আইন আৰু (২) ঔদ্যোগিক বিবাদ আইন, ১৯৪৭ (১৯৪৭ চনৰ চতুৰ্দশ)ৰ অধ্যায় ৫-ক প্ৰযোজ্যন হ'ব আৰু উক্ত সকাহ সংস্থাটোক কেন্দ্ৰীয়

প্ৰদেশ আৰু বেৰাৰ ঔদ্যোগিক বিবাদ নিষ্পত্তি আইন, ১৯৪৭ (১৯৪৭ চনৰ কেন্দ্ৰীয় প্ৰদেশ আৰু বেৰাৰ আইন নং ২৩) আৰু ঔদ্যোগিক বিবাদ আইন, ১৯৪৭ (১৯৪৭ চনৰ চতুৰ্দশ)ৰ পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা বিধান সমূহৰ পৰা ৰেহাই দিয়া হ'ব।"

মিলৰ হৈ দাবী কৰা বিতৰ্কটোৱে এই ধাৰণা কৰি আগবাঢ়ে যে পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাৰ অধিকাৰ ৰাজ্যিক আইনৰ ১৬ নং ধাৰাত প্ৰদান কৰা হৈছে। আমি ইতিমধ্যে কোৱাৰ দৰে ১৬ নং ধাৰা উপযুক্ত ক্ষেত্ৰত কেৱল চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা কৰ্মচাৰীক পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাৰ অধিকাৰক স্বীকৃতি দিয়ে কিন্তু অধিকাৰ প্ৰদান নকৰে। ধাৰাটোত অধিকাৰ বলবৎ কৰাৰ পদ্ধতিৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। এই দৃষ্টিভংগীত চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা কৰ্মচাৰীজনৰ পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাৰ অধিকাৰ ৰেহাইৰ সময়ছোৱাতো আছিল, কিন্তু কেৱল ইয়াক ধাৰা ১৬ৰ অধীনত বলবৎ কৰিব পৰা নাছিল। ৰেহাই প্ৰত্যাহাৰ কৰাৰ পিছত যথাৰ্থ অৱস্থা পুনৰুদ্ধাৰ কৰা হয় আৰু কৰ্মচাৰীয়ে পুনৰ নিযুক্তিৰ বাবে আবেদন দাখিল কৰাটো তেওঁক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ তাৰিখৰ পৰা ছমাহৰ ভিতৰত হব লাগিব।

ধাৰা ৪(১)(ক)ৰ অধীনত কোনো অধিসূচনা জাৰী কৰাৰ লগে লগে উদ্যোগটো এটা সহায়ক উত্তৰ দায়িত্ব উদ্যোগত পৰিণত হয় আৰু বম্বে আইনখনৰ তফছিলত উল্লেখ কৰা আইনসমূহ প্ৰযোজ্য নহয়। তফছিলত ঔদ্যোগিক বিবাদ আইনৰ অধ্যায় ৫-ক আৰু ৰাজ্যিক আইনৰ ধাৰা ১৬ নিৰ্দিষ্ট কৰা হৈছে। ধাৰা ৪ (১)(ক)(১) ত এইটোও উল্লেখ আছে যে সহায়ক উত্তৰ দায়িত্বত ফছিলত উল্লেখ কৰা আইনসমূহৰ পৰিচালনাৰ পৰা ৰেহাই দিয়া হ'ব।

বিদ্বান অধিবক্তাই অক্সফৰ্ড অভিধানত এই শব্দবোৰক দিয়া অৰ্থৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি 'ৰেহাই' আৰু 'নিলম্বন' অভিব্যক্তি দুটাৰ মাজত পাৰ্থক্য উলিয়াইছিল। 'ৰেহাই'ৰ অৰ্থ হ'ল কোনো দায়বদ্ধতাৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা'। আনহাতে 'নিলম্বন' শব্দটোৰ অৰ্থ হৈছে 'এইটো বন্ধ কৰি দিয়া'। অভিধানৰ অৰ্থ

বোৰৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি, মিলৰ বিদ্বান অধিবক্তাই কয় যে 'ৰেহাই' শব্দটোৰঅৰ্থ 'নিলম্বন'ত কৈ বহল আৰু ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল উদ্যোগটো তফছিলত উল্লেখ কৰা বিধিসমূহৰ অধীনত উদ্ভৱ হোৱা দায়বদ্ধতাৰ পৰা মুক্ত হোৱা আৰু ৰেহাই বলবৎ থকাৰ সময়ত চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ গৃহীত হোৱা কৰ্মচাৰী সকলক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ পিছত তেওঁলোকক পুনৰ নিযুক্তি দিয়াৰ দায়বদ্ধতাৰ পৰা মিল মুক্ত আছিল।

১৯৬১ চনৰ ৬ জানুৱাৰীত এই অধিসূচনা বলবৎ হোৱাৰ সময়ত কৰ্মচাৰী সকলক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ নিৰ্দেশ জাৰি কৰা হৈছিল। ১৯৬১ চনৰ ২৫ এপ্ৰিলত কৰ্মচাৰী সকলে শ্ৰম আয়ুক্তৰ সন্মুখত আবেদন দাখিল কৰিছিল। তেওঁলোকৰ আবেদনৰ তাৰিখত ৰাজ্য চৰকাৰে মিলক প্ৰদান কৰা ৰেহাই কাৰ্যকৰী হোৱা নাছিল। বিৰলা ব্ৰাদাৰ্ছ, লিমিটেড বনাম মডাক(') গোচৰৰ সিদ্ধান্তই এই নীতিটো দৃঢ়ভাৱে প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে যে ঔদ্যোগিক বিবাদ আইন বলবৎ হোৱাৰ আগতেই উদ্ভৱ হোৱা কিন্তু সেই আইনখন আইনত পৰিণত হোৱাৰ তাৰিখত অস্তিত্বত থকা বিবাদৰ বাবে আইনখন প্ৰযোজ্য হৈছিল, আইনখন বিবাদৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য আছিল কাৰণ ই সেই তাৰিখৰ পৰাই আছিল আৰু চলি আছিল আৰু আইনখনক পুৰ্ব দৃষ্টি সম্পন্ন ভাৱে কাৰ্যকৰী কৰাৰ কোনো প্ৰশ্নই উত্থাপন হোৱা নাছিল। ২২১ নং পৃষ্ঠাত আদালতৰ হৈ বিদ্বান মুখ্য ন্যায়াধীশ হেৰিছে এইদৰে কৈছিল:

"মোৰ বিচাৰত ১৯৪৭ চনৰ আইনখন স্পষ্ট ভাৱে আইনখনক কোনো ধৰণৰ পুৰ্ব দৃষ্টি সম্পন্ন প্ৰভাৱ দিয়াৰ কোনো প্ৰশ্ন উত্থাপন নোহোৱাকৈ বৰ্তমানৰ বিবাদত প্ৰযোজ্য।" এইটো সঁচা যে আইনখন গৃহীত হোৱাৰ আগতেই এই বিবাদৰ সৃষ্টি হৈছিল, কিন্তু ১৯৪৭ চনৰ ১ এপ্ৰিলত যেতিয়া এই আইনখন বলবৎ হৈছিল, তেতিয়া বিবাদ অস্তিত্বত আছিল আৰু অব্যাহত আছিল। কৰ্মচাৰী সকলে ধৰ্মঘট কৰিছিল আৰু প্ৰকৃততে ১৯ মে’ লৈকে অৰ্থাৎ চৰকাৰে বিবাদ মধ্যস্থতাকাৰীলৈ প্ৰেৰণ কৰাৰ নিৰ্দেশ দিয়াৰ পিছত পাঁচ দিনলৈকে ধৰ্মঘট চলি আছিল। মোৰ

বিচাৰত এই আইনখন বলবৎ হোৱাৰ পিছত থকা যি কোনো বিবাদৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য হ’ব লাগিব, সেই বিবাদ যেতিয়াই আৰম্ভ নহওক কিয়। আইনখন গৃহীত হোৱাৰ পিছত উদ্ভৱ হোৱা বিবাদৰ ক্ষেত্ৰতহে এই আইন প্ৰযোজ্য হ’ব লাগে বুলি কোনো কথা নাই। ইয়াৰ বিপৰীতে আইনখনৰ ১০ নং ধাৰাৰ আৰম্ভণিৰ শব্দই স্পষ্ট কৰি দিয়ে যে এই আইনখন ই বলবৎ হোৱাৰ সময়ত থকা সকলো বিবাদৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য হ’ব। ধাৰা ১০(১) আৰম্ভণিৰ শব্দ সমূহ হ'ল---

যদি কোনো ঔদ্যোগিক বিবাদ থাকে বা ধৰা পৰে, উপযুক্ত চৰকাৰে লিখিত ভাৱে আদেশ দিব।

মোৰ এনে লাগে যেন এই শব্দবোৰৰ পৰা এইটো স্পষ্ট যে এই আইনখন বলবৎ হোৱাৰ সময়ত থকা যি কোনো ঔদ্যোগিক বিবাদৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য আৰু সেয়েহে এই বিবাদৰ ক্ষেত্ৰতো এই আইনখন প্ৰযোজ্য।"

ফাডকে ডাঙৰীয়াই যুক্তি দিছিল যে ১৯৬১ চনৰ ৪ এপ্ৰিল তাৰিখে ৰেহাই প্ৰত্যাহাৰ কৰা অধিসূচনা খন কেৱল সম্ভাৱ্য আৰু ইয়াক কোনো পূৰ্বদৰ্শী প্ৰভাৱ দিব নোৱাৰি। এই যুক্তিটো এটা ভ্ৰান্তিৰ ওপৰত আগবাঢ়িছে। ৰেহাই সম্ভাৱ্য বা পুৰ্বদৃষ্টি সম্পন্ন হোৱাৰ ক্ষেত্ৰত অধিসূচনা প্ৰত্যাহাৰ কৰাৰ কোনো প্ৰশ্নই উত্থাপন হোৱা নাই।

অৱশেষত মিলৰ বিদ্বান অধিবক্তাই দাখিল কৰে যে কাৰখানাৰ পৰিচালকে কৰ্মচাৰী সকলক সেৱাৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা আদেশৰ বৈধতা উচ্চ ন্যায়ালয়ে নিৰ্ধাৰণ কৰা নাই আৰু সেই প্ৰশ্নৰ বিবেচনাৰ বাবে বিষয়টো সেই আদালতলৈ প্ৰেৰণ কৰিব লাগিব। আমি আঙুলিয়াই দিব পাৰো যে সহকাৰী শ্ৰম আয়ুক্তই চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাটো শুদ্ধ নাছিল। এই সিদ্ধান্তক ঔদ্যোগিক আদালতে দৃঢ়তাৰে প্ৰকাশ কৰিছে। সেয়েহে অৱশেষত চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ বৈধতাৰ সিদ্ধান্ত কৰ্মচাৰী সকলৰ পক্ষত লোৱা হৈছিল। সেয়েহে এতিয়া

উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিবেচনা কৰি থকা চাকৰি চ্যুতিৰ আদেশৰ বৈধতাক লৈ কোনো প্ৰশ্নই উত্থাপন হোৱা নাই।

ওপৰৰ আলোচনাৰ ফলস্বৰূপে আমি পোৱা সিদ্ধান্ত সমূহৰ সাৰাংশ আমি এতিয়া ক'ব পাৰো। অন্যায় ভাৱে চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিলে কৰ্মচাৰীৰ পুনৰ নিযুক্তি দাবী কৰাৰ অধিকাৰ ৰাজ্যিক আইনৰ ১৬ নং ধাৰাৰ পৰিসৰৰ বাহিৰত আছিল। ১৬ নং ধাৰাত চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা কৰ্মচাৰীৰ বাবে পুনৰ নিযুক্তিৰ দাবী কৰিবলৈ ঠাই প্ৰদান কৰা হৈছে যদিও ইয়াত কোনো অধিকাৰৰ সৃষ্টি নহয়। বম্বে আইনৰ অধীনত জাৰি কৰা অধিসূচনাৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা ৰেহাইৰ প্ৰভাৱ ৰেহাই বলবৎ থকা সময়ছোৱাত সেই অধিকাৰ বলবৎ কৰাৰ বাবে ধাৰা ১৬ৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিত অধিকাৰ ধ্বংস কৰা নহয় বৰঞ্চ প্ৰতিকাৰ স্থগিত ৰখাহে হয়। চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা কৰ্মচাৰীয়ে আইনখনৰ ১৬ নং ধাৰাত উল্লেখ কৰা বিধানৰ আশ্ৰয়লৈ এই অধিকাৰ বলবৎ কৰিব পাৰে যদিহে তেওঁ চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত হোৱাৰ তাৰিখৰ পৰা ছমাহৰ ভিতৰত আবেদন কৰে। বৰ্তমানৰ গোচৰটোত আপীলকাৰী সকলে ৰাজ্যিক আইনৰ ১৬ নং ধাৰাত উল্লেখ কৰা সময়সীমাৰ ভিতৰত আবেদন দাখিল কৰে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে আবেদন সমূহৰ ক্ষণাবেক্ষণ যোগ্য নহয় বুলি ধৰিলৈ ভুল কৰিছিল।

ফলত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায় আৰু ঔদ্যোগিক আদালতৰ আদেশ বাতিল কৰা হয় আৰু সহকাৰী শ্ৰম আয়ুক্তই দিয়া আদেশ পুনৰ ঘূৰাই দিয়া হয়। আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে, আৰু আপীলকাৰী সকলৰ খৰচ ১ নং প্ৰতিবাদীয়ে এই আদালতত পৰিশোধ কৰিব।

আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে।

Translated by- Bitabi Mahanta, Advocate

Examined by- Pranab Jyoti Borah, Senior Grade Translator

Gauhati High Court